Temps Ordinari - Quart diumenge

Per LlorencP el dl., 24/01/2022 - 11:30

Jr 1,4-5.17-19
1Co 12,31-13,13
Lc 4,21-30

Les tres lectures d'avui tenen molt contingut, cada una d'elles ens fa reflexionar sobre un aspecte de la nostra vida de fe. Podria haver-hi moltes més coses, però potser ens podem quedar amb una cosa de cada lectura:

1) "Des de sempre t'he cridat": La primera lectura és la preciosa explicació de la vocació del pobre Jeremies, una persona bona, tendre, sense pretensions de grandesa, que es veu convidat pel Senyor, inesperadament, a profetitzar al seu poble i els seus dirigents. I a anunciar-los coses difícils de païr. El pobre Jeremies es veu embarcat a una missió que el porta als seus límits humans. Per això li és important de tant en tant recordar com l'ha cridat el Senyor, l'origen inesperat i gratuït de la seva vocació.

I en aquesta vocació pren les seves arrels molt avall: ja abans de néixer, el Senyor l'havia desitjat i esperat per fer d'ell profeta: *"Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta".*

Què bonic és, per a nosaltres també, saber que el Senyor des de sempre ha esperat el moment de fer-nos, de constituir-nos, de realitzar el preciós somni que té per a cadascú de nosaltres, des de sempre…

Ens podem preguntar, doncs: "quin és el somni que el Senyor ha tingut quan em teixia en el meu principi?"

Que aquest saber-nos estimats així, tan profundament, pel Déu de la vida, ens doni confiança i coratge per seguir endavant amb la nostra vida i la nostra missió…

2) "El més important és l'amor": la segona lectura, preciosa, amb una retòrica tan ben construïda, ens aporta també un missatge ben important: tot el que faig en la meva vida, les coses més importants i visibles, les coses que semblen menys rellevants, totes… les faig mogut per l'amor? És l'amor el que acompanya i impulsa els meus passos?

Ja sabem que, com deia Casaldàliga, "*al final dels nostres dies ens preguntaran: 'has estimat? com has estimat?*"'. Que en aquest examen de l'amor en la nostra vida surtin moltes persones, molts gestos, molts desvetllaments, moltes esperes, moltes paciències, molta cura, moltes anades i vingudes…

Que en la nostra vida, l'amor sigui el que acompanya i impulsa els nostres passos…

3) "No és aquest un dels nostres?" I finalment, a l'evangeli, veiem com els conciutadans de Jesús s'escandalitzen que aquell que coneixien tant, ja des de petit corrents pels carrers del poble, fos el Fill esperat de Déu.

Potser a nosaltres ens passa també com als natzarens: esperem que Déu es manifesti de maneres grandioses, com aterrat de no saps d'on…. i menystenim tantes petites carícies, que ens fa el Senyor des de la proximitat, des de les realitats més quotidianes, des de les paraules, somriures, mirades, gestos, serveis, favors, acompanyaments, que ens fan tantes persones concretes en la nostra vida…

Recordem que a Mateu 25 es recordava la importància de cada got d'aigua, cada visita feta, involucrava el mateix Jesús… I si també a nosaltres ens visita, ens acull, ens ajuda, ens serveix, ell mateix, a través de l'acollida, l'ajut, el somriure, la cura, el servei humil que em fan els meus germans i germanes en el dia a dia.

I si avui em sento convidat a veure les carícies i la cura del Senyor amb nosaltres, amb mi, a través de tantes coses aparentment sense importància i quotidianes?

Que el Senyor, doncs, ens ajudi avui a veure com ens ha somiat des de sempre, com l'amor és qui ha de impulsar les meves passes, i com el mateix Senyor té cura de mi a través de tants gestos aparentment petits i senzills…

ETIQUETES
CRIDA MISSIÓ AMOR DETALLS